

از مدرسه صنایع مستظرفه تا دانشکده هنرهای زیبا مروی بر زمینه های شکل‌گیری و تأسیس دانشکده هنرهای زیبا در دانشگاه تهران

دکتر غلامحسین زرگری نژاد*

دانشیار گروه تاریخ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۸۵/۵/۲؛ تاریخ پذیرش نهایی: ۸۵/۱۲/۵)

چکیده:

دانشکده هنرهای زیبا یکی از نخستین دانشکده های دانشگاه تهران بوده است که فعالیت آن در سال ۱۳۱۹ خورشیدی به عنوان یکی از دانشکده های اولیه دانشگاه آغاز شد. ملاحظه و تدقیق و تأمل در نخستین پروگرام ها و برنامه های اولیه دانشکده به وضوح میین آن است که دانشکده های هنرهای زیبا با بهره برداری و بر اساس میراث مدارس هنری عصر قاجار، به خصوص میراث دوره مشروطه پدید آمد. مهم ترین این زیرساخت ها عبارت بودند از: مدرسه صنایع مستظرفه که در سال ۱۳۲۹ قمری/ ۱۲۸۹ شمسی، توسط محمد غفاری معروف به کمال الملک تأسیس شد؛ مدرسه موسیقی؛ مدرسه عالی موسیقار (هنرستان موسیقی)؛ هنرستان عالی هنرهای زیبا؛ پس از تأسیس مدرسه موسیقی شهنازی در سال ۱۳۰۸ و تصویب آن در شورای عالی معارف، آموزش نوین هنرهای زیبا آغاز شد و این شالوده تاریخی دیگری شد برای دانشکده هنرهای زیبا. در این مقاله سعی شده است تا به صورتی فشرده و موجز، زمینه های شکل‌گیری دانشکده هنرهای زیبا، روند گسترش این دانشکده از درون مؤسسات هنری، بر اساس اسناد آرشیوی و بایگانی راکد دانشگاه و سایر منابع تاریخی بررسی و مورد تحلیل قرار گیرد. توجه به آموزش موسیقی، هنرهای مستظرفه و نمایشی در سطح عالی، از نکات برجسته ای است که به عنوان برنامه بنیان گذاران دانشکده هنرها در این مقاله بررسی شده است. گزارشی از اساسنامه های آموزشی و اسامی نخستین استادان این دانشکده، مروی بر اولین برنامه های درسی و برخی از آئین نامه های اولیه این دانشکده از دیگر مباحث این مقاله است.

واژه های کلیدی:

هنرکده، هنرستان موسیقی، صنایع مستظرفه، معماری، هنرهای زیبا.

مقدمه

چون پیشنهاد اداره کل معارف، در تاریخ ۱۱ اردیبهشت ۱۳۱۲، به شورای عالی تقدیم گردید، شورا نیز روز بعد، یعنی در دویست و شصت و هفتین جلسه خود به گفتوگو درباره آن پرداخت. از آنجا که پروگرام پیشنهادی، برای این مدرسه، با نام مؤسسه عالی موسیقیار به شورا ارسال شده بود، شورا نخست نام آن را به هنرستان موسیقی تغییر داد و سپس در همین جلسه، مقرر داشت تا کمیسیونی مرکب از آقایان میرزا غلامحسین خان رهنما و میرزا محمدخان وحید تنکابنی و گل گلاب، باحضور آقای علی نقی خان وزیری در اداره کل معارف تشکیل داده و پس از مطالعه پروگرام، نظر خود را به شورا گزارش کنند(صورت جلسات شورای عالی معارف، دفتر نمره ۶، ۱۳۴۰).

پس از اظهار نظر کمیسیون مذکور و گزارش نظریات خود به شورای عالی معارف، این شورا در دویست و هفتاد و ششمین جلسه خود به تاریخ ۱۳ تیر ۱۳۱۳ به تصویب "اساسنامه و نظامنامه و دستور تحقیقات هنرستان موسیقی" در بیست و سه ماده(پیشین، ۱۵۴-۱۴۹)، مبادرت ورزید و به این ترتیب زمینه‌ای برای گسترش آموزش‌های هنر موسیقی در مراکز رسمی، فراهم شد که نتیجه آن، شکل‌گیری تدریجی مدرسه‌ای عالی برای آموزش هنرها زیبا بود.

کوتاه زمانی پس از تصویب اساسنامه هنرستان موسیقی، چنانکه پیش از این نیز اشاره شده است، تعدادی از معلمان مدرسه فلاحت و هنرستان موسیقی خواستار نوشتن رساله و پیوستن به دانشگاه شدند. شورای دانشگاه در جلسه هشتم خود با درخواست معلمان مدرسه فلاحت مخالفت کرد، اما در جلسه بعدی به تاریخ ۱۵ خرداد ۱۳۱۴، پس از ملاحظه اساسنامه مدرسه موسیقیار که در ۲۸ تیرماه ۱۳۱۲ به تصویب رسیده بود، به این نتیجه رسید که چون این مدرسه دارای کلاس‌های دوره عالی بوده است، آقای علی نقی خان وزیری و آقای گل گلاب، معلمان آن مدرسه می‌توانند رساله بنویسند و تبدیل به استاد دانشگاه بشوند(پیشین، نهمین جلسه، ۲۲).

در مهرماه سال ۱۳۱۷، وزارت پیشه و هنر اساسنامه‌ها و برنامه‌های پیشنهادی "هنرستان عالی هنرها زیبای باستانی" و "هنرها زیبای نوین" و "هنرستان دولتی بانوان" را برای بحث و بررسی به شورای عالی معارف تقدیم کرد. شورا در جلسه سیصد و نود و پنجم خود به تاریخ ۱۶ مرداد ۱۳۱۸، این برنامه‌هارا در دستور کار جلسات خود قرار داد و مقرر داشت تا کلیه اعضاء پس از مطالعه برنامه پیشنهادی نظرات خود را اعلام نمایند(پیشین، دفتر نمره ۹، ۸۸).

شورای عالی معارف، در جلسه بعدی، در تعقیب مذاکرات جلسه قبل مقرر داشت تا "از جناب آقای نصر معاون وزارت پیشه

دانشگاه هنرهای زیبا که در شمار قدمی ترین دانشگاه‌های دانشگاه تهران است، در سال ۱۳۱۹ بر اساس میراث هنری و بر بنیاد مدارس متعددی که در عصر مشروطه پدید آمدند و به مرور تحول و توسعه یافتد، با تصویب شورای عالی معارف و شورای دانشگاه تهران تأسیس شد.

مقاله حاضر گزارشی است از روند شکل گیری، توسعه و تحول نخستین مدارس هنری و صنایع مستظرفه و روند تکوین دانشگاه معماری و هنرها زیبادار تاریخ گسترش دانشگاه تهران و نظام آموزش عالی در ایران.

دانشگاه هنرهای زیبا، اگرچه از جمله دانشگاه‌های اولیه دانشگاه تهران است که به صورت رسمی چند سال پس از تأسیس دانشگاه، در نهم شهریور ماه ۱۳۱۹ تأسیس گردید، اما واقعیت آن است که این دانشگاه نیز همانند دیگر دانشگاه‌های اولیه دانشگاه تهران، بر اساس میراثی دیرینه در تاریخ آموزش ایران پایه گذاری شد. بنابراین باید تولد واقعی و ریشه‌های تاریخی حیات آن را حداقل، در تلاش‌های صدر دوره قاجاریه، به خصوص تلاش عباس میرزا (مینوی، ۱۲۲۲، ۱۳۲۲) و محمد شاه قاجار برای اعزام محصل به فرنگ و کوشش‌های بعدی عصر مشروطه، یعنی کوشش برای ایجاد مراکز آموزش نقاشی و موسیقی، از جمله مدرسه‌های زیر جستجو کرد:

مدرسه صنایع مستظرفه که در سال ۱۳۲۹ قمری/ ۱۲۸۹ شمسی، توسط محمد غفاری معروف به کمال الملک تأسیس شد (ممیز، ۱۳۶۲، ۵۹)؛

مدرسه موسیقی؛

مدرسه عالی موسیقیار (هنرستان موسیقی)؛

هنرستان عالی هنرها زیبا؛

صرف نظر از نقش مدرسه صنایع مستظرفه، که به راستی شالوده شکل گیری آموزش منظم نقاشی در ایران معاصر بود، با تصویب پروگرام مدرسه موسیقی شهنهای در سال ۱۳۰۸ در شورای عالی معارف، آموزش نوین هنرها زیبا بر برنامه ای مدون مبنی شد و مسیر گسترش رشته موسیقی در مدرسه‌ای مستقل و رسمی هموار گردید. حدود چهار سال پس از تصویب این برنامه، شورای عالی معارف در جلسه دویست و سی و نهم خود به تاریخ ۲۷ تیر ۱۳۱۲ به بررسی پروگرام مدرسه متوسطه و عالی موسیقیار پرداخت و آن را به تصویب رساند(صورت جلسات شورای عالی معارف، دفتر نمره ۶، ۷۳). گام بعدی برای آموزش‌های عالی موسیقی در سال ۱۳۱۲ برداشته شد. در این سال، اداره کل معارف با تقدیم اساسنامه‌ای برای تشکیل مدرسه عالی موسیقیار، به روند آموزش عالی موسیقی سرعت بیشتری بخشد.

ریال در دبیرستان مروی شروع به کار کرد(راهنمای دانشجویان دانشگاه تهران، ۱۲، ۱۳۲۰).
علاقه به ادامه حیات دانشکده باعث شد تا به رغم کمبود امکانات و نبودن وسایل و اعتبار کافی در این مدرسه، عده‌ای از استادان هنرکده به تدریس افتخاری مبادرت کنند. به همین دلیل بود که این دانشکده توانست به حیات خود استمرار دهد و از فعالیت باز نماند(راهنمای دانشکده هنرها زیبا، سال ۴۵-۴۶، ۲-۲). در آغاز تأسیس دانشکده هنرها زیبا، چون هنوز این دانشکده با کمبود جو و مکان روپرتو بود، بنابراین، از شهریورماه سال ۱۳۲۰، به بعد، کارگاه‌های آن به ناحیه غربی بنای جدید دانشکده فنی در محوطه دانشگاه تهران منتقل شد تا قدری از مشکلات دانشکده کاهش یابد.
درست در چنین شرایطی از مشکلات هنرکده هنرها زیبا بود که در هفتاد و نهمین جلسه شورای دانشگاه به تاریخ ۹ شهریور ۱۳۱۹، "پیشنهاد شماره ۲۹۸-۱۳۰/۵/۱۳" آقای اسماعیل مرآت، ریاست دانشگاه در باره تأسیس دانشکده هنرها زیبا و الحق آن به شعب دانشگاه مطرح و طرح مذبور در سه ماده با تبدیل کلمه مجسمه سازی به حجاری تصویب شد". در بند دوم صورت مذاکرات این جلسه آمده است که:
"۱- اساسنامه دانشکده هنرها زیبا در نه ماده و آیین نامه امتحان ورودی آن در ده ماده و یک تبصره و آیین نامه داخلی در هشت ماده و یک تبصره پیوست برنامه و صورت پاداش‌ها و آیین نامه موقتی برای سال تحصیلی ۱۳۱۹-۱۳۲۰ در چهار ماده مطرح و به طور موقت برای یک سال تحصیلی به تصویب رسید تا در ضمن عمل هرگاه اصلاحی لازم باشد در اول سال تحصیلی آینده به شورای دانشگاه پیشنهاد و مورد تصویب قرار گیرد"
(صورت جلسات شورای دانشگاه، ۱۳۱۹، ۱۳۲۰، ۱۵۲).

و هنر تقاضا شود که در جلسه آینده شورا حضور یافته در قسمت‌های فنی توضیحات لازمه را بدهند تا پس اساسنامه و برنامه‌های مذکور مورد بحث و بررسی قرار گیرند" (پیشین، دفتر نمره ۹۲، ۹).

نتایج مطالعات و اظهار نظرات کارشناسان مختلف در چهار صد و یکمین جلسه شورا، مورد بحث قرار گرفت و مقرر گردید: اولاً: این دو برنامه و اساسنامه را به صورت یک اساسنامه و برنامه شامل دو قسمت که یکی به نام هنرستان عالی هنرها زیبا و یکی دیگر به نام هنرها ایرانی باشد، تنظیم نمایند؛ ثانیاً: از اساسنامه، قسمت‌های اداری را حذف کرده و فقط مطالبی را که مربوط به اساسنامه است، از قبیل شرایط قبولی داوطلبان و مزایای گواهی نامه و غیره قید نمایند سپس کمیسیونی با حضور آقای دکتر سیاسی تشکیل داده، اساسنامه و برنامه را مورد بحث و شور قرار دهند تا پس از رسیدگی کامل در شورا طرح شود" (پیشین، دفتر نمره ۱۲۳، ۹).

با اعمال نظر پیشنهادات اعضای شورای عالی معارف و با تغییرات و اصلاحاتی که دکتر علی اکبر سیاسی در متن اساسنامه پیشنهادی اعمال کرد، سرانجام، "اساسنامه و برنامه هنرستان عالی هنرها زیبا" در چهارصد و چهارمین جلسه شورای عالی فرهنگ در تاریخ سه شنبه چهارم ماه ۱۳۱۸، در دوازده ماده به تصویب رسید(پیشین، دفتر نمره ۹۱۵۶، ۱۴۳-۱۵۶).

تصویب این اساسنامه در شرایطی انجام گرفت که شورای دانشگاه تهران نیز در جلسات مختلف به موضوع تشکیل دانشکده هنرها زیبا توجه نشان می‌داد و گاهی در قالب هنرکده و گاهی نیز با عنوان هنرها زیبا به گفتگو می‌پرداخت. به هر حال، با عنایت به چنین پیشینه ای برای گسترش آموزش‌های هنری بود که سرانجام دانشکده هنرها زیبا در مهرماه سال ۱۳۱۹ با موافقت وزارت فرهنگ و با اعتبار سالیانه یکصدهزار

آیین نامه تأسیس دانشکده هنرها زیبا مصوب ۹ شهریور ۱۳۱۹

ماده ۲- منظور از تأسیس این دانشکده آموختن فنون گوناگون معماری- حجاری- نقاشی و قسمت‌های دیگر هنرها زیبا خواهد بود.

ماده ۳- اساسنامه و برنامه و آیین نامه‌های لازم این دانشکده جداگانه تهیه و به تصویب شورای دانشگاه خواهد رسید (راهنمای دانشگاه تهران، ۱۳۱۸-۱۳۱۹، ص ۱/ صورت جلسات شورای دانشگاه، ۱۵۱).

آیین نامه سه ماده ای تأسیس دانشکده هنرها زیبا که در شورای دانشگاه تهران به تصویب رسید، به شرح زیر است:

ماده ۱- از اول سال تحصیلی ۱۳۱۹-۱۳۲۰ آموزشگاهی به نام "دانشکده هنرها زیبا" در تهران تأسیس و به شمار دانشکده‌های دانشگاه تهران افزوده می‌شود.

به عهده گرفت و به عضویت شورای دانشگاه نیز تعیین شد؛
۲- مهندس محسن فروغی؛

۳- محسن مقدم، استاد تاریخ صنعت؛

۴- یوکینا آقتابندیلیانس، استاد معماری؛

۵- ماکزیم سیرو، معلم معماری؛

۶- الکساندر موذر، معلم دانشکده هنرهای زیبا؛

۷- مارتسلستین آشوب امینی، معلم هنر؛

۸- مهندس خاچیک بابولیان، استاد معماری؛

۹- ابوالحسن صدیقی، استاد مجسمه سازی؛

۱۰- علی محمد حیدریان، استاد نقاشی؛

۱۱- غلامرضا عبادی، استاد نقاشی؛

۱۲- حسنعلی وزیری، استاد موسیقی؛

۱۲- مهندس رولان دوین، استاد معماری؛

نخستین اساسنامه دانشکده هنرهای زیبا

شورای دانشگاه تهران در جلسه ۷۹ مورخ ۱۳۱۹/۶/۹، آیین نامه سه ماده‌ای تأسیس دانشکده هنرهای زیبا را به تصویب رساند. شورا در کنار این مصوبه به تصویب نخستین اساسنامه دانشکده هنرهای زیبا را در نه ماده نیز مباردت ورزید. شورای دانشگاه همچنین در همین جلسه، آیین نامه امتحان ورودی دانشکده هنرهای زیبا در ۱۰ ماده و یک تبصره و آئین داخلی آن را در هشت ماده و یک تبصره پیوست برنامه و صورت پاداش‌ها و آیین نامه موقتی سال تحصیلی ۱۳۱۹-۱۳۲۰ را در چهار ماده به طور موقت و برای یک سال تحصیلی به تصویب رسانید (همان، ۱۵۲).

در ماده اول اساسنامه، هدف از تأسیس دانشکده هنرهای زیبا "پرورش معماران، نقاشان و حجاران لایق" ذکر شده است و در ماده دوم سه رشته نقاشی، حجاری و معماری به عنوان شاخه‌های مختلف دانشکده به تصویب رسیده است. در ماده سوم رایگان بودن تحصیلات قید شده و برطبق ماده چهارم تحصیلات دانشکده با دو قسمت نظری و عملی در نظر گرفته شده است. براساس ماده ششم "دانشجویی که در دانشکده هنرهای زیبا پذیرفته می‌شود با موافقت اداره دانشکده استاد خود را انتخاب می‌نماید و رهبری تحصیلات او تا پایان به عهده آن استاد واگذار می‌گردد".

در فصل دوم "مدت آموزش" دوره‌ها مشخص شده است که براساس ماده هشتم تحصیلات دانشکده به دو دوره نظری و عملی تقسیم شده و در دوره نخست مدت آن دو سال در نظر گرفته شده که همه آموزش‌ها نظری بوده و دانشجو پس از اتمام دوره باید امتحان داده و پس از موفقیت در امتحان به دوره دوم که شامل تحصیلات عالی نقاشی، معماری و مجسمه سازی بوده وارد می‌شده است. آنچه که در این ماده جلب نظر می‌کند این است که در "بند ب" قید شده است که: "مدت این تحصیلات

تغییر نام دانشکده هنرهای زیبا به هنرکده

پیش از این اشاره شد که در جلسات شورای دانشگاه، از هنرهای زیبا یاد می‌شد (راهنمای دانشگاه، ۱۳۲۶، ۵)، اما به هنگام تأسیس این دانشکده و تدوین اساسنامه‌های آن، همواره از این دانشکده با عنوان دانشکده هنرهای زیبا یاد شده است. با این حال، ماهیت موقعی آیین نامه‌ها و اساسنامه‌های این دانشکده باعث شد تا در آغاز دوره دوم دانشگاه گفتگوهایی در باب تغییر نام آن به عمل آید.

شورای دانشگاه در یکصد و بیست و سومین جلسه خود به تاریخ سوم مهر ماه ۱۳۲۲، سرانجام به تصویب آیین نامه‌ای به نام اساسنامه هنرکده مباردت ورزید و بر اساس ماده اول آن، نام دانشکده هنرهای زیبا را به هنرکده تغییر داد. این در حالی بود که اولیای دانشکده خواستار آن شده بودند که نام هنرکده به دانشکده تبدیل شود. پس از طرح این موضوع توسط دکتر سیاستی، رئیس دانشگاه، آقای رهنما یکی از اعضای شورا مدعی شد که استفاده از عنوان هنرکده، خواست و نظر فرهنگستان بوده است. متن گفتگوی شورا به قرار زیر است:

"راجح به هنرکده، جناب آقای دکتر سیاستی توضیحاتی دادند و چون تقاضای آن مؤسسه این بود که به جای هنرکده عنوان این مؤسسه علمی، هنرکده هنرهای زیبا باشد، جناب آقای رهنما توضیحاً فرمودند که نظر فرهنگستان در انتخاب این کلمه این بوده است که هنرکده برای دانشکده هنرهای زیبا علم شود" (صورت جلسات شورای دانشگاه، ۲۲۲).

همین جا لازم به اشاره است که چند سال بعد نیز مسئولان هنرکده طی نامه‌ای، باز هم درخواست کردند تا نام این دانشکده به هنرهای زیبا تبدیل شود (پیشین، ۸۱۵). چنین تلاشی مدت‌ها بعد، یعنی در سال ۱۳۲۸ به نتیجه رسید و نام هنرکده هنرهای زیبا به دانشکده هنرهای زیبا تبدیل گردید. از این موضوع در جلد بعدی سخن خواهیم گفت.

نخستین استادان دانشکده هنرهای زیبا

تأسیس دیرهنگام دانشکده هنرهای زیبا یعنی سال ۱۳۱۹ که در شمار آخرین سال‌های دوره‌اول تاریخ دانشگاه محسوب می‌شود، طبعاً فرصت لازم را برای رشد و توسعه چشمگیر این دانشکده را فراهم نساخت. به همین دلیل در قیاس با دانشکده‌هایی که از ابتدای تأسیس دانشگاه پدید آمدند، تعداد استادان این دانشکده چندان زیاد نبود. استادان ذیل، اعضای هیأت علمی دانشکده هنرهای زیبا در این دوره بودند:

۱- آندره گدار، که از آغاز ریاست افتخاری دانشکده هنرهای زیبا را

رأی شورای عالی دانشکده عده‌ای قبول خواهند شد. از دسته اول پنج تن از داوطلبانی که در امتحان ورودی پذیرفته شده و معدل آنها بیش از سایر داوطلبان باشد برای ورود به دانشکده هنرهای زیبا قبول خواهند شد.

آیین نامه موقتی دانشکده هنرهای زیبا در هفتاد و نهمین جلسه شورای دانشگاه، روز شنبه ۹ شهریور ۱۳۱۹ تصویب شد.
رئیس دانشگاه
اسماعیل مرآت
(راهنمای دانشگاه تهران، ۱۳۱۸-۱۳۱۹، ۲-۴).

آیین نامه امتحان ورودی دانشکده هنرهای زیبا (مصوب ۹ شهریور ۱۳۱۹)

فصل یکم: شعبه معماری

ماده یکم: شرایط پذیرفته شدن داوطلبان شرکت در امتحانات ورودی این شعبه بایستی شرایط زیر را دارا باشند:

- الف- گواهی نامه دوره دوم متوسطه؛
- ب- سن بیش از شانزده و کمتر از بیست و پنج سال.

ماده دوم: نام نویسی
الف- نام نویسی در دبیرخانه دانشکده هنرهای زیبا رایگان به عمل می آید پس از گذشتن مدتی که در پیش آگهی تعیین شده دیگر داوطلب پذیرفته نمی شود.

ب- در موقع ثبت نام هر دواطلب مدارک زیر را بایستی به دفتر دانشکده تسلیم نماید:

- ۱- درخواست نام نویسی؛

۲- عین شناسنامه و یک برگ رونوشت مصدق آن؛

۳- عین و رونوشت گواهی نامه کامل دبیرستان (شعبه علمی یا ادبی)؛

ج- امتحان ورودی سالی یکبار در تاریخی که در برنامه کارهای سالانه معین شده است به عمل می آید.

ماده سوم:

مواد امتحان ورودی از قرار زیر است و طبق برنامه تفصیلی ضمیمه به عمل می آید:

- ۱- امتحان ریاضیات، نوشت و زبانی؛
- ۲- امتحان تاریخ نوشت و زبانی؛
- ۳- امتحان طراحی.

تبصره - داوطلبانی که دارای گواهی نامه کامل علمی دبیرستان باشند از گذراندن امتحان ریاضیات معافند.

ماده چهارم:

شماره دانشجویانی که باید به وسیله مسابقه پذیرفته شوند هر سال از طرف دانشکده تعیین می گردد.

ماده پنجم:

علاوه بر پذیرفته شدن در مسابقه برای اینکه داوطلب در

محدود نیست و به نسبت استعداد و کار دانشجویان متفاوت خواهد بود. در این دوره امتحان نهایی به عمل نمی آید ولی دانشجویان باید به تدریج در مسابقه هایی شرکت جویند و شماره معینی پاداش دریافت دارند".

در فصل سوم در مورد پایان آموزش آمده است: "دانشجویان پس از آن که طبق آیین نامه دوره های لازم را طی نموده و پاداش های کافی به دست آورده باشند باید نمونه ای از کار خود را در رشتہ مربوط تقدیم نمایند و در صورتی که هیأت قضات آن را پذیرفت به درجه لیسانس نایل می گردند. پس از دریافت درجه لیسانس در صورتی که دانشجو به موجب مقرراتی که در آیین نامه جداگانه معین شده است نمونه ای از کار خود را ارائه دهد و پذیرفته شود ممکن است به درجه دکتری نیز نایل گردد."

آیین نامه موقتی دانشکده هنرهای زیبا برای سال تحصیلی ۱۳۱۹-۱۳۲۰

ماده ۱: داوطلبانی که اطلاعات کافی معماري نقاشی و مجسمه سازی را تا حد قابلیت برای پذیرفته شدن در دانشکده هنرهای زیبا به یکی از و راه زیرین کسب نموده باشند:

۱- در یک آموزشگاه صنعتی؛

۲- نزد یک معمار یک نقاش یک حجار سرشناس می توانند فقط برای سال تحصیلی ۱۳۱۹-۱۳۲۰ به طور استثناء در دانشکده هنرهای زیبا پذیرفته شوند.

ماده ۲: داوطلبان دسته اول نامبرده در ماده ۱ در موقع نام نویسی بایستی گواهینامه دایر به تحصیل در یک آموزشگاه معماري- نقاشی- حجاری در دست داشته باشد در این صورت از گذراندن امتحان ورودی معاف بوده و با تصویب شورای عالی دانشکده می توانند در شماره دانشجویان دانشکده هنرهای زیبا درآید این دانشجو در آخرین کلاسی که در آموزشگاه سابق در آن مشغول تحصیل بوده در کارهای عملی شرکت خواهد نمود ولی آموختن دروس نظری سال اول و دوم دوره اول اجباری است.

ماده ۳: داوطلبان دسته دوم نامبرده در ماده یک ناگزیر به گذراندن امتحان ورودی می باشند و در موقع نام نویسی برای امتحان بایستی گواهینامه از معمار یا نقاش یا مجسمه سازی که نزد آن کارآموزی نموده اند در دست داشته باشند که در آن لااقل دو سال کار و قابلیت او برای ورود به دانشکده هنرهای زیبا تصدیق شده باشد به علاوه اسناد و مدارک کارهایی را که نموده است باید همراه داشته باشد و در صورت تصویب شورای عالی دانشکده می توانند در امتحان ورودی شرکت نماید.

ماده ۴: شماره داوطلبانی که قبول می شوند: از دسته اول طبق

ماده نهم: شماره دانشجویانی که برای این شعبه بایستی به وسیله مسابقه پذیرفته شوند هر سال از طرف دانشکده معین می گردد.

ماده دهم: برای آنکه داوطلبی بتواند دانشجوی دانشکده هنرهای زیبا شناخته شده و در کارهای سالانه شرکت کند باید شرایط زیرین را دارا باشد:

- الف - در مسابقه امتحان ورودی پذیرفته شده باشد؛
- ب - شورای عالی دانشکده با پذیرفتن وی موافقت نماید.

آیین نامه امتحان ورودی دانشکده هنرهای زیبا که مشتمل بر ده ماده است در هفتاد و نهمین جلسه شورای دانشگاه روز شنبه ۹ شهریور ۱۳۱۹ به طور موقت برای یک سال تحصیلی تصویب شد تا در عمل هرگاه اصلاحی لازم باشد پیشنهاد آن برای تصویب شورای دانشگاه تهیه و تقديم گردد.

رئیس دانشگاه
اسماعیل مرأت
(پیشین، ۶-۴).

نخستین فهرست مواد درسی و والور هر کدام

شورای دانشگاه تهران در پیوست دوم آیین نامه داخلی، فهرست عنوانین دروس دانشکده هنرهای زیبا و میزان پاداش معادل هر درس را به تصویب رسانیده است که آن را به طور کلی در دوره اول [کارشناسی] به مدت دو سال و دوره دوم [دکتری] بدون ذکر محدوده زمانی مشخص ساخته است. فهرست عنوانین دروس به شرح زیر است (پیشین، ۷-۱۰۵):

فهرست مواد درسی دوره اول رشته معماری

سال اول	
پاداش (والور)	دورس نظری
۱ والور	تاریخ هنر
۱ والور	تابلوشناسی و مجسمه شناسی (ایکنografی)
۱ والور	تاریخ تمدن ملل
۱ والور	هنده ترسیمی
۱ والور	قطع سازی (استرنوتومی)
۱ والور	تعادل و مقاومت
۱ والور	مناخه و موابا
۱ والور	ساختمن
پاداش (والور)	دورس عملی
۲ والور	طراحی
۱ والور	مدل سازی
۴ والور	طرح معماری
۲ والور	ابداع طرح های تزئینی

شمار دانشجویان دانشکده هنرهای زیبا محسوب شود موافقت شورای عالی دانشکده نیز ضرورت دارد.

برنامه تفصیلی امتحان ورودی شعبه معماری

الف - ریاضیات در حدود دوره متوسطه علمی:

امتحان نوشتنی:

یک مسئله از جبر، مدت دو ساعت؛

یک مسئله از هندسه، مدت یک ساعت؛

یک هندسه ترسیمی، مدت چهار ساعت؛

امتحان زبانی:

یک سؤال از جبر، یک سؤال از هندسه، یک سؤال از هندسه ترسیمی؛

ب - تاریخ عمومی:

امتحان نوشتنی:

بسط یک موضوع تاریخی، مدت دو ساعت (انشاء و املاء در نمره دخالت دارد)

امتحان زبانی:

دو پرسش از تاریخ عمومی؛

ج - امتحان طراحی طرحی از روی مدل تزئینی و مدل بی حرکت، مدت چهار ساعت؛

تبصره - نمره ها از صفر تا بیست خواهد بود، نمره چهار

مردود است؛

برگه های امتحانی بدون نام بوده و در امتحان ریاضیات و تاریخ از طرف استادان مربوط و در امتحان طراحی توسط شورای استادان رسیدگی می شود.

فصل دوم: شعبه نقاشی - حجاری

ماده ششم: داوطلبان شرکت در امتحانات ورودی این دو شعبه بایستی شرایط زیر را دارا باشند:

الف - دارا بودن گواهی نامه دوره اول دبیرستان؛

ب - سن بیش از پانزده و کمتر از بیست و پنج سال.

ماده هفتم: نام نویسی:

الفنان نویسی در دبیرخانه دانشکده هنرهای زیبا رایگان به عمل می آید پس از گذشتن مدتی که در پیش آگهی تعیین شده دیگر داوطلب پذیرفته نمی شود.

ب - در موقع ثبت نام هر داوطلب مدارک زیر را بایستی به دفتر دانشکده تسلیم نماید:

۱ - درخواست نام نویسی؛

۲ - عین شناسنامه و یک برگ رونوشت مصدق آن؛

۳ - عین و رونوشت گواهی نامه سه ساله اول دبیرستان.

ج - امتحان ورودی سالی یک بار و در تاریخی که در برنامه کارهای سالیانه معین شده است به عمل می آید.

ماده هشتم: مواد امتحان ورودی از قرار ذیل است:

۱ - امتحان تاریخ؛

۲ - امتحان طراحی.

فهرست عملیاتی که دانشجویان در دوره دوم باید انجام دهند
با پاداش‌های مربوطه آنها

Concours Etudes	
۱۰	والور
۴	والور
۱	والور
۱	والور
۱	والور

مأخذ: راهنمای دانشگاه تهران، ۱۳۱۸-۱۳۱۹

نتیجه گیری

دانشکده هنرهای زیبا که حاصل و برآیند تلاش‌های دیرینه استادان هنر و موسیقی و صنایع مستظرفه در عصر مشروطیت به بعد بود؛ اگرچه در قیاس با دانشکده‌های اولیه دانشگاه تهران، اندکی دیرتر متولد شد، اما چه تاریخ تحول این دانشکده در دوره نخست حیات دانشگاه تهران و چه در مراحل بعد، مبین این واقعیت است که این دانشکده نه تنها در قالب حیات خویش منشاء همبستگی و هم‌اندیشی و پیوستگی علمی رشته هنرهای زیبا در کشور شده، بلکه با تدوین برنامه هایی عالمانه و متمرکز باعث شد تا این پس رشته هنر و موسیقی و کمی بعد، رشته‌های معماری و شهرسازی و سایر رشته‌های این دانشکده، حیاتی پرشتاب و همبسته پیدا کنند و از این طریق به توسعه آموزش و پژوهش در زمینه تعالی و گسترش هنر و معماری مساعدتی جدی نمایند. به عبارت دیگر دانشکده هنرهای زیبا، اندکی پس از تولد خویش، توانست راه توسعه و ترویج عالمانه و دانشگاهی علوم هنری را بگشاید و سپس زیرساخت توسعه هنر و معماری، و شالوده توسعه آنها را فراهم کند.

همچنین در نگاهی کلی به ساختار علمی-اجرایی دانشکده و سرفصل و عنوانین دروسی که برای این حوزه علمی تعریف شده، می‌توان دریافت که این بنیان بر اساسی استوار و با دقت نظری متخصصانه طرح ریزی شده است که موفقیت امروز دانشکده هنرهای زیبا در قالب پردیس مستقلی با چندین دانشکده، تا حد زیادی مرهون تلاش نخستین پیشگامان تأسیس آن است.

سال دوم	
پاداش (والور)	دروس نظری
۱ والور	تاریخ هنر
۱ والور	تاریخ تمدن ملل
۱ والور	ساختمان
۱ والور	بنون مسلح
۱ والور	مساحتی
۱ والور	برآورد و اندازه برداری
پاداش (والور)	دروس عملی
۱ والور	طرابی
۱ والور	قالب گیری
۴ والور	طرح معماری
۳ والور	ابداع طرح‌های تزیینی

فهرست کارهای عملی دوره دوم معماری و پاداش‌هایی (والور) که دانشجویان در مقابل هر یک بایستی بدست اوردن

۱۰ والور	طرح ساختمان
۴ والور	ابداع طرح‌های تزیینی
۱ والور	طرابی

فهرست مواد تدریسی دوره اول شعبه نقاشی و مجسمه سازی و پاداش مربوط به هر یک

سال اول	
پاداش (والور)	دروس نظری
۱ والور	تاریخ هنر
۱ والور	تابلوشناسی و مجسمه شناسی (ایکتو گرافی)
۱ والور	تاریخ تمدن ملل
۱ والور	مناظر و مرايا
۱ والور	تشريح هنری (Anatomie artistique)

کارهای عملی	شعبه نقاشی	
۲ والور	طرابی	
۴ والور	مدل سازی	
۱ والور	Esquisse	
۱ والور	ابداع طرح‌های تزیینی	

سال دوم	
دروس نظری	شعبه نقاشی
۱ والور	تاریخ هنر
۱ والور	تاریخ تمدن ملل
کارهای عملی	شعبه نقاشی
۳ والور	طرابی
۳ والور	مدل سازی
۲ والور	Concours Etudes
۳ والور	شعبه نقاشی و ابداع طرح‌های تزیینی

پی‌نوشت‌ها:

- ۱ از جمله اقدامات عباس میرزا در این زمینه، اعزام محمد کاظم پسر میرزا عباس نقاش باشی تبریزی، برای فراگرفتن هنر نقاشی به لندن بود. نگاه کنید به: اولین کاروان معرفت، یغما سال ۶، ش ۵، ص ۱۸۳.
- ۲ آقای مرتضی ممیز تنها دو مدرسه کمال الملک و مدرسه عالی صنایع پیشه و هنر را اساس تشکیل دانشکده هنرهای زیبا دانسته‌اند. بنگرید به: دانشکده هنرهای زیبا در نیم قرن اخیر، کلک: شماره ۱۱ و ۱۲، ۱۳۶۲، ص ۵۹.

فهرست منابع:

- اسناد بایگانی راکد دبیرخانه و کارگزینی دانشگاه تهران (۱۳۱۸).
- راهنمای دانشجویان دانشگاه تهران (۱۳۲۰)، دایرہ انتشارات دانشگاه تهران.
- راهنمای دانشکده هنرهای زیبا (۱۳۴۵-۴۶)، دایرہ انتشارات دانشگاه تهران.
- راهنمای دانشگاه تهران (۱۳۱۴-۱۳۱۵)، تهران چاپخانه طلوع.
- راهنمای دانشگاه تهران (۱۳۲۶)، اداره انتشارات و روابط دانشگاهی.
- راهنمای دانشگاه سال (۱۳۴۷)، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران (۱۳۱۹)، پرونده‌های دانشگاه در اسناد بایگانی راکد دانشکده معماری و هنرهای زیبا.
- شورای دانشگاه (۱۳۱۹)، صورت جلسات شورای دانشگاه تهران، مجلدات ۱ و ۲.
- شورای معارف (۱۳۱۸ و ۱۳۱۲)، صورت جلسات شورای عالی معارف، جلد ۶ و ۹، خطی، مجموعه بایگانی راکد وزارت آموزش و پرورش.
- مقررات دانشگاه (۱۳۲۵)، دانشگاه تهران.
- ممیز، مرتضی (۱۳۶۲)، دانشکده هنرهای زیبا در نیم قرن اخیر، کلک، شماره ۱۱ و ۱۲، ص ۵۹-۶۴.
- مینوی، مجتبی (مرداد ۱۳۳۲)، اولین کاروان معرفت، مجله یغما، سال ۶، ش ۵، چاپخانه مجلس، ص ۱۸۰-۱۸۳.